

1000 Brussel,
Zetel : Ministerie van Justitie
Poelaertplein 3
Tel. : 02/504.66.21 tot 23
Fax : 02/504.70.00

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 07/93 van 6 augustus 1993

O. ref. : A / 014 / 93

BETREFT : Verwerking van gevoelige gegevens, in de zin van artikel 6 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid de artikelen 6 en 29,

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Justitie d.d. 28 juli 1993,

Gelet op het verslag van de Heer P. LEMMENS,

Brengt op 6 augustus 1993 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

1. Bij een in het Belgisch Staatsblad van 18 maart 1993 bekendgemaakt bericht werden de openbare overheden en instellingen, de instellingen van algemeen belang en de representatieve organisaties van de houders van een bestand uitgenodigd aan het Ministerie van Justitie hun suggesties mede te delen in verband met de doelstellingen die het verwerken van gevoelige gegevens in de zin van artikel 6 van de wet van 8 december 1992 zouden kunnen verantwoorden. Die suggesties zouden dienstig zijn voor de uitwerking van een koninklijk besluit, te nemen met toepassing van de voormelde wetsbepaling.

De bij het Ministerie ingediende suggesties werden aan de Commissie doorgezonden.

Bij schrijven van 28 juli 1993 vraagt de Minister van Justitie dat de Commissie een voorafgaand advies zou uitbrengen. Het voorliggende advies beoogt dan ook, rekening houdend met de suggesties van de belanghebbenden, aan de Minister van Justitie de krachtlijnen voor te stellen van het met toepassing van artikel 6 te nemen besluit.

II. NORMATIEF EN RECHTSVERGELIJKEND KADER :

A. NORMATIEF KADER

a. De wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

2. De verwerking van de zogenaamde "gevoelige" gegevens wordt geregeld door artikel 6 van de wet van 8 december 1992. Die bepaling luidt als volgt :

" De verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot het ras, de etnische afstamming, het seksueel gedrag of de overtuiging of activiteit op politiek, levensbeschouwelijk of godsdienstig gebied, het lidmaatschap van een vakbond of ziekenfonds is slechts voor de door of krachtens de wet vastgestelde doeleinden toegestaan.

Wanneer de doeleinden bedoeld in het eerste lid krachtens de wet worden vastgesteld, brengt de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer vooraf advies uit.

Het eerste lid houdt voor feitelijke verenigingen of verenigingen met rechtspersoonlijkheid niet het verbod in om een bestand bij te houden van hun eigen leden.

De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bijzondere voorwaarden stellen betreffende de verwerking van de gegevens bedoeld in het eerste lid ".

De wetgever heeft deze bepaling in de wet ingevoegd omdat de daarin bedoelde gegevens naar zijn oordeel dermate verband houden met het privé-leven van de betrokkene, dat de registratie, de verwerking of de verspreiding ervan een gewettigde vrees van discriminatie kunnen doen ontstaan (memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 8 december 1992, Parl. St., Kamer, 1990-91, nr. 1610-1, blz. 11). Mede gelet op dit uitgangspunt komt aan de in artikel 6 gegeven opsomming van gegevens een limitatief karakter toe.

Uit artikel 6 blijkt dat het verwerken van de daarin bedoelde gevoelige gegevens in beginsel verboden is. Uitzonderingen zijn mogelijk, voor zover zulks door of krachtens de wet wordt bepaald (rdpl. verslag Vandenberghe, Parl. St., Senaat, B.Z. 1991-92, nr. 445-2, blz. 87).

Volgens de tekst van artikel 6, eerste lid, dienen de doeleinden die een verwerking van gevoelige gegevens kunnen verantwoorden "door of krachtens de wet" te zijn vastgesteld. Het vierde lid van artikel 6 bepaalt dat de Koning aan de toegelaten verwerking van gevoelige gegevens "bijzondere voorwaarden" kan stellen. De Commissie stelt vast dat de regering aanvankelijk ervan uitgegaan is dat een verwerking gericht zou moeten zijn op een doel dat bepaald is door een formele wet of door een maatregel genomen ter uitvoering van zulke wet (memorie van toelichting, o.c., blz. 11-12), en dat de Koning uit artikel 6 geen zelfstandige bevoegdheid zou putten om af te wijken van het in die bepaling vervatte verbod, doch dat Hij enkel, met toepassing van het vierde lid, extra-beschermingsbepalingen zou kunnen opleggen (inleidende uiteenzetting van de Minister van Justitie voor de Kamercommissie voor de Justitie, verslag Merckx-Van Goey, Parl. St., Kamer, B.Z. 1991-92, nr. 413-12, blz. 9). In de loop van de parlementaire besprekingen is dit strikte standpunt echter verlaten. Meermaals immers heeft de Minister, hierin stilzwijgend gevolgd door de leden van de betrokken commissies van Kamer en Senaat, bevestigd dat de Koning uit artikel 6 zelf het recht zou putten om te voorzien in een "afwijking" op het principiële verbod (verslag Merckx-Van Goey, o.c., blz. 33; inleidende nota voor de Senaatscommissie voor de Justitie, verslag Vandenberghe, o.c., blz. 116).

De Commissie is van oordeel dat deze laatste interpretatie bijgevalen moet worden, en dat een afwijking van het principiële verbod ook mogelijk is in de gevallen waar de Koning niet op een andere formele wet dan die van 8 december 1992 zelf kan steunen.

In de gevallen waar de doeleinden door de Koning bepaald worden krachtens een andere wet dan die van 8 december 1992, volstaat het dat de bepalingen van artikel 6, tweede lid, van de wet van 8 december 1992 worden nageleefd, d.w.z. dat de Commissie vooraf een advies uitbrengt. Zulke doeleinden kunnen trouwens ook op andere wijzen dan door een koninklijk besluit vastgesteld worden, mits een rechtsgrond in een wet gevonden kan worden; het voorafgaand advies van de Commissie blijft vanzelfsprekend vereist.

De vraag rijst of artikel 6, tweede lid, zo geïnterpreteerd moet worden dat de gevallen waarin de doeleinden reeds vóór de inwerkingtreding van artikel 6 krachtens de wet zijn bepaald, alsnog voor advies aan de Commissie voorgelegd moeten worden, dan wel of de in het verleden gegeven machtigingen om gevoelige gegevens te verwerken onverkort geldig blijven. De Commissie is van oordeel dat, welke interpretatie ook aangenomen wordt, deze voor betwisting vatbaar zal zijn. Omwille van de rechtszekerheid acht de Commissie het dan ook wenselijk dat in het met toepassing van artikel 6 te nemen koninklijk besluit een uitdrukkelijke regeling van de in het verleden krachtens de wet bepaalde doelstellingen wordt opgenomen.

In de gevallen waar de doeleinden door de Koning bepaald worden krachtens artikel 6 van de wet van 8 december 1992 zelf, is de Commissie van oordeel dat in zo ruim mogelijke mate rekening gehouden moet worden met de waarborgen die de wetgever m.b.t. het optreden van de uitvoerende macht geëist heeft. De Commissie acht het meer bepaald noodzakelijk, voor dit soort gevallen, de bepalingen van het eerste lid te lezen in samenhang, niet enkel met die van het tweede lid (voorafgaand advies van de Commissie), maar ook met die van het vierde lid. Dit betekent m.a.w. dat de doeleinden waarvoor de verwerking van gevoelige gegevens toegelaten kan zijn slechts bepaald kunnen worden na advies van de Commissie en na beraadslaging in de Ministerraad. (Zie, in dezelfde zin, verslag Merckx-Van Goey, o.c., blz. 32-33.)

Ten slotte weze herhaald dat de Koning in alle gevallen, zelfs die waar de doeleinden van de verwerking door de wet zelf vastgesteld zijn, uit artikel 6, vierde lid, de macht put om aan de verwerking van gevoelige gegevens "bijzondere voorwaarden" te stellen. Zulk besluit kan slechts genomen worden na advies van de Commissie en na beraadslaging in de Ministerraad.

3. De Commissie wenst op te merken dat de wet van 8 december 1992 nog andere bepalingen bevat i.v.m. de verwerking van bepaalde soorten gevoelige gegevens. Die bepalingen zijn terug te vinden, wat de medische persoonsgegevens betreft, in artikel 7 en, wat de gerechtelijke en politionele gegevens betreft, in artikel 8.

Het is niet uitgesloten dat een bepaald gevoelig gegeven, voorkomend in de opsomming van artikel 6, tevens onder toepassing van de artikelen 7 of 8 valt. Zo kan een gegeven m.b.t. het sexueel gedrag betrekking hebben op een misdrijf waarvan de betrokkene wordt verdacht, waarin hij is betrokken of waarvoor hij veroordeeld is, in de zin van artikel 8, § 1, 2E en 3E. In de memorie van toelichting wordt i.v.m. het aangehaalde voorbeeld gesteld dat de verwerking van zulk gegeven mogelijk is "onder de voorwaarden bepaald bij artikel (8)" (o.c., blz. 11). De Commissie wenst hierbij te preciseren dat uit de opzet van de artikelen 6 t.m. 8 volgt dat, indien een gegeven gelijktijdig onder de toepassing van artikel 6 en van de artikelen 7 of 8 valt, de beide betrokken bepalingen cumulatief van toepassing zijn.

4. Ten slotte wenst de Commissie te onderstrepen dat artikel 6 in geen dele afbreuk doet aan de overige bepalingen van de wet van 8 december 1992.

Gevoelige gegevens mogen aldus, volgens artikel 5, slechts worden verwerkt voor duidelijk omschreven en wettige doeleinden, en mogen niet worden gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden; zij dienen verder, uitgaande van die doeleinden, toereikend, ter zake dienend en niet overmatig te zijn. Hieruit vloeit o.m. voort dat, ook als een verwerking van gegevens geschiedt voor een door of krachtens de wet vastgesteld doel, niettemin slechts die gevoelige gegevens verwerkt mogen worden die voor het verwezenlijken van dat doel pertinent zijn en die met dat doel niet onevenredig zijn.

Uiteraard zijn op de verwerking van gevoelige gegevens ook de bepalingen van toepassing i.v.m. de rechten van de betrokken persoon (artikelen 4 en 9 t.m. 13) en i.v.m. de verplichtingen van de houder van het bestand (artikelen 16, 17 en 19).

b. Europees Verdrag tot bescherming van de personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens

5. In zoverre het gaat om een geautomatiseerde verwerking, dient rekening te worden gehouden met de bepalingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, opgemaakt te Straatsburg op 28 januari 1981. Dit verdrag is goedgekeurd door de Kamer op 7 maart 1991 en door de Senaat op 25 april 1991. De Commissie meent dat de bepalingen van dit verdrag maatgevend zijn, ook al is de goedkeuringswet op dit ogenblik nog niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Artikel 6 van het Verdrag bepaalt o.m. dat persoonsgegevens waaruit de raciale afkomst, de politieke overtuiging, de godsdienstige of andere levensbeschouwing blijkt, evenals de persoonsgegevens met betrekking tot de gezindheid of het seksueel gedrag, niet automatisch verwerkt mogen worden, tenzij het interne recht passende waarborgen biedt. Volgens artikel 9 mag van die bepaling afgeweken worden, voor zover de afwijking bij de wet is voorzien en een maatregel vormt, die in een democratische samenleving noodzakelijk is ten behoeve van : a. de bescherming van de veiligheid van de Staat, de openbare veiligheid, de monetaire belangen van de Staat of de bestraffing van strafrechtelijke inbreuken, of b. de bescherming van de betrokken persoon en van de rechten en vrijheden van anderen.

De Commissie meent dat artikel 6 van de wet, aangevuld met het ter uitvoering van die bepaling te nemen besluit, voorziet in de passende waarborgen welke bij artikel 6 van het Verdrag vereist worden.

c. Voorstel van richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens

6. Bij de beoordeling van de problematiek van de gevoelige gegevens dient enige aandacht besteed te worden aan het voorstel van richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. Een gewijzigd voorstel werd op 16 oktober 1992 door de Commissie ingediend (COM (92) 422 def. - SYN 287, PB nr. C 311 van 27 november 1992, blz. 30).

Artikel 8 van het gewijzigd voorstel bepaalt dat de lid-staten de verwerking van gegevens die betrekking hebben op de raciale of de etnische afkomst, de politieke gezindheid, de godsdienstige, levensbeschouwelijke of morele overtuigingen, het aangesloten zijn bij een vakvereniging, alsook van gegevens die de gezondheid en het seksuele gedrag betreffen, in beginsel moeten verbieden. Uitzonderingen moeten echter bestaan voor het geval waarin de betrokkene met zulke verwerking schriftelijk heeft ingestemd, voor de verwerking van gegevens m.b.t. de leden en correspondenten van een stichting of vereniging op politieke, levensbeschouwelijke, godsdienstige of syndikale basis, of wanneer de omstandigheden waaronder de verwerking geschiedt, kennelijk geen inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer en de vrijheden. Verder kunnen de lid-staten nog geval per geval, om redenen van zwaarwegend algemeen belang, in afwijkingen voorzien.

B. RECHTSVERGELIJKING

7. Ter voorbereiding van het voorliggende advies heeft de Commissie de regelingen bestudeerd die m.b.t. de gevoelige gegevens van toepassing zijn in bepaalde buurlanden, met name Frankrijk en Nederland.

In Frankrijk bepaalt artikel 31 van de wet nr. 78-17 van 6 januari 1978 "relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés" dat het in beginsel verboden is gegevens automatisch te verwerken, die rechtstreeks of onrechtstreeks doen blijken van de raciale afkomst, de politieke, levensbeschouwelijke of godsdienstige overtuiging of de syndikale aanhorigheid van de personen. Uitzonderingen op dit verbod zijn mogelijk in geval van uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene, met betrekking tot registers van leden en correspondenten van kerken en groeperingen op godsdienstelijke, levensbeschouwelijke, politieke of syndikale basis, en om redenen van algemeen belang. Deze bepaling ligt kennelijk ten grondslag aan de redactie van het hiervoor genoemde artikel 8 van het gewijzigd voorstel van Europese richtlijn.

In Nederland bepaalt artikel 7 van de Wet Persoonsregistraties (wet van 28 december 1988) dat bij algemene maatregel van bestuur regels gesteld worden inzake het opnemen in een persoonsregistratie van o.m. persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, sexualiteit of intiem levensgedrag. Die regels zijn inmiddels vastgesteld bij besluit van 19 februari 1993 ("Besluit gevoelige gegevens").

Het Franse model bevat aldus een stel zeer algemene regels, waarvan de concrete draagwijdte geval per geval nader bepaald moet worden. Het Nederlandse model daarentegen bevat een vrij gedetailleerde, algemene regeling, uitgewerkt in een besluit genomen ter uitvoering van de wet. Aangezien dit laatste model beantwoordt aan de opzet die ook aan artikel 6 van de Belgische wet van 8 december 1992 ten grondslag ligt, heeft de Commissie zich in hoge mate laten inspireren door het Besluit gevoelige gegevens, alsmede door de daarbij horende nota van toelichting (Stb. 1993, 158) en door het advies nr. WGAG/1991/1 van de Registratiekamer d.d. 11 januari 1991 over het ontwerp dat tot het genoemde besluit heeft geleid.

III. TOEPASSINGSGBIED VAN DE TE ONTWERPEN REGELING :

A. RECHTSTREEKS EN ONRECHTSTREEKS GEVOELIGE GEGEVENS

8. Het koninklijk besluit, te nemen met toepassing van artikel 6 van de wet van 8 december 1992, dient bepalingen te bevatten i.v.m. de verwerking van persoonsgegevens "met betrekking tot" de in artikel 6 bedoelde eigenschappen.

De Commissie acht het nuttig om, naar het Nederlandse voorbeeld, een onderscheid te maken tussen rechtstreeks en onrechtstreeks gevoelige gegevens. (Zie nota van toelichting bij het Besluit gevoelige gegevens, hierna BGG, Stb, 1993, 158, blz. 6-7.)

Rechtstreeks gevoelige gegevens zijn gegevens die als zodanig betrekking hebben op ras, etnische afstamming, sexueel gedrag, overtuiging of activiteit op politiek, levensbeschouwelijk of godsdienstig gebied, of lidmaatschap van een vakbond of ziekenfonds. Rechtstreeks gevoelig zijn eveneens de gegevens die weliswaar uit zichzelf geen informatie verschaffen over de hiervoor genoemde kenmerken, maar die, gelet op de verwerking waarin zij voorkomen, toch een gevoelig karakter hebben. Als voorbeeld kan hier genoemd worden een bestand bevattend zogenoemd "neutrale" inlichtingen over personen die allen als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij tot een bepaalde geloofsovertuiging behoren (vgl. Franse "Conseil d'Etat", 5 juni 1987, Kaberseli, Rec., 1987, 205).

Dergelijke rechtstreeks gevoelige gegevens zouden slechts verwerkt mogen worden onder de voorwaarden die in het te ontwerpen besluit bepaald zullen worden. De regels ter zake dienen van toepassing te zijn, niet enkel als het gevoelig gegeven voorwerp is van een welbewuste

opsporing en registratie, maar ook als een gevoelig kenmerk eerder toeval-lig opduikt, als verschijningsvorm van een kenmerk dat bij andere personen of in andere omstandigheden een neutrale inhoud heeft. Als voorbeelden van verwerking van zulk incidenteel gevoelig gegeven kunnen genoemd worden : de vermelding, op een rekeninguittreksel, van een betaling door een ziekenfonds aan een van haar leden; de opneming, in een register van een vennootschap welke zich bezighoudt met de inning van niet-betaalde schuldvorderingen, van de vermelding dat de schuldenaar een vervangingsinkomen ontvangt, maandelijks uitgekeerd door een bepaald ziekenfonds.

Onrechtstreeks gevoelige gegevens zijn gegevens waaruit het gevoelig karakter niet zonder meer afgeleid kan worden, ook niet in verband met de verwerking waarin zij zijn opgenomen. Hoogstens kan uit zulke gegevens een bepaalde aanwijzing in de richting van een of ander gevoelig kenmerk gezien worden. Aan de nota van toelichting bij het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens ontleent de Commissie het voorbeeld van de registratie, in een bestand van een diëtist over de eetgewoonten van al zijn patiënten, dat een bepaalde persoon kosher eet.

Dergelijke onrechtstreeks gevoelige gegevens vallen, naar het oordeel van de Commissie, niet onder toepassing van artikel 6 van de wet van 8 december 1992 en behoeven dus geen nadere regulering. Indien de regering van oordeel zou zijn dat die gegevens wel onder toepassing van artikel 6 vallen, zou het in elk geval volstaan dat te hunnen aanzien bepaald wordt dat de verwerking ervan toegelaten is, voor zover voldaan wordt aan de overige bepalingen van de wet.

B. REGISTRATIE EN BEWARING VAN GEVOELIGE GEGEVENS, EN GEBRUIK VAN ZULKE GEGEVENS

9. Artikel 6, derde lid, van de wet van 8 december 1992 bepaalt dat het bepaalde in het eerste lid voor feitelijke verenigingen of verenigingen met rechtspersoonlijkheid niet het verbod inhoudt om een bestand van hun eigen leden "bij te houden". Tijdens de parlementaire bespreking is benadrukt dat die machtiging beperkt is tot het "houden van een bestand", en dat voor het gebruik van de bedoelde gegevens, i.h.b. de publikatie of de verspreiding ervan, rekening gehouden moet worden met de overige bepalingen van de wet, meer bepaald die van artikel 5 (finaliteit, pertinentie, evenredigheid) (verslag Merckx - Van Goey, o.c., blz. 33).

De Commissie meent dat de aldus in het derde lid tot uitdrukking gebrachte optie in het te nemen besluit veralgemeend mag worden. Naar het Nederlands voorbeeld zou het aanbeveling verdienen in het te nemen besluit regels te stellen m.b.t. de registratie en de bewaring van gevoelige gegevens, en voor het overige te bepalen dat het gebruik van rechtmatig geregistreerde gegevens toegelaten is, voor zover voldaan wordt aan de bepalingen van de wet (nota van toelichting bij het BGG, o.c., blz. 5).

In de hiernavolgende bespreking hebben de beschouwingen enkel betrekking op de registratie en de bewaring van gevoelige gegevens.

IV. INHOUD VAN DE TE ONTWERPEN REGELING :

A. STRUCTUUR

10. Zoals de Commissie hiervoor reeds heeft opgemerkt, kan een met toepassing van artikel 6 van de wet van 8 december 1992 genomen besluit doeleinden bepalen waarvoor de verwerking van gevoelige gegevens toegestaan is. Zulk besluit kan ook de voorwaarden bepalen waaraan zulke verwerking onderworpen is, ongeacht of die verwerking krachtens datzelfde besluit dan wel krachtens een andere bepaling van wettelijke of verordenende aard toegelaten is.

De Commissie is zich ervan bewust dat de aldus te bepalen regels een voldoende graad van algemeenheid en abstractie moeten bezitten om op een onbepaalbaar aantal gevallen toegepast te kunnen worden. Anderzijds moet er, in de mate van het mogelijke, naar gestreefd worden om de houders van een bestand regels ter hand te stellen die concreet voorschrijven wat in een bepaalde situatie dient te gebeuren, met name of een bepaald gevoelig gegeven al dan niet geregistreerd en bewaard mag worden.

De Commissie meent dat een opmerkelijk compromis tussen algemene regels en concrete voorschriften bereikt werd in het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens. Dit besluit gaat er terecht van uit dat "de beslissing om een gevoelig gegeven op te nemen..... steeds een resultante (is) van de afweging van het belang van opnemings tegenover dat van niet-opnemings, gelet op de mogelijke inbreuken op de persoonlijke levenssfeer. Gegevens mogen slechts in een persoonsregistratie worden opgenomen indien de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene daardoor niet onevenredig wordt geschaad" (nota van toelichting, o.c., blz. 9). Ter uitwerking van deze basisidee bevat het besluit enerzijds concrete voorschriften i.v.m. specifieke categorieën van gevoelige gegevens (artikelen 2 t.m. 7) en anderzijds een bepaling met een algemeen toepassingsgebied (artikel 8). In de bijzondere bepalingen "heeft (de besluitgever) specifiek aangegeven wanneer en onder welke voorwaarden het opnemen van de desbetreffende gegevens mogelijk is. In deze concrete gevallen heeft de besluitgever reeds een afweging gemaakt van het belang van de opnemings van gegevens enerzijds en het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerde anderzijds" (o.c., l.c.). In de algemene bepaling worden toestanden geregeld die niet ondergebracht kunnen worden onder een van de bijzondere bepalingen; doordat die residuaire bepaling van meer algemene aard is, dient zij zich te beperken tot het expliciteren van de afwegingscriteria, welke dan verder geval per geval concreet toegepast moeten worden (o.c., blz. 10).

De Commissie wil zich in grote lijnen bij het Nederlandse voorbeeld aansluiten. In de hiernavolgende bespreking neemt zij de bepalingen van het Besluit gevoelige gegevens dan ook als uitgangspunt.

11. Op een aantal punten stelt de Commissie echter voor om van het Nederlandse model af te wijken. In de eerste plaats acht de Commissie het wenselijk dat de algemene bepaling in het te ontwerpen besluit vóór de bijzondere bepalingen geplaatst wordt, om duidelijk te maken, zoals de Registratiekamer reeds benadrukte, dat de algemene bepaling "het hart van de ... regeling" is (advies nr. WGAG/1991/1 van 11 januari 1991, § 5). Verder meent de Commissie dat de bijzondere bepalingen niet enkel voorschriften dienen te bevatten welke verband houden met de specifieke aard van het gegeven, maar dat zij in bepaalde gevallen ook regels kunnen bevatten, afgestemd op het specifieke doel waarvoor het gegeven geregistreerd en bewaard wordt.

Rekening houdend met het voorgaande, stelt de Commissie voor dat de voorwaarden voor de verwerking in het te nemen besluit zouden ondergebracht worden in drie hoofdstukken, met de volgende inhoud : algemene bepalingen; bijzondere bepalingen i.v.m. de aard van de

verwerkte gevoelige gegevens; bijzondere bepalingen i.v.m. de doeleinden waarvoor gevoelige gegevens verwerkt kunnen worden.

De inhoud van wat die hoofdstukken zouden kunnen bevatten, wordt hierna nader besproken.

B. ALGEMENE BEPALINGEN

12. Artikel 8, lid 1, van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens bevat zes bepalingen (a t.m. f) die telkens algemene afwegingscriteria bevatten.

Een van die bepalingen (lid 1, e) kan beschouwd worden als betrekking hebbend op een specifiek doel van een verwerking ("wetenschappelijk onderzoek of statistiek"), en verdient daarom een plaats onder de bijzondere bepalingen. Verscheidene van de overige bepalingen lenen zich, naar het oordeel van de Commissie, voor overname in het Belgisch recht, zij het dat zij enige aanpassing aan de specificiteit van de wet van 8 december 1992 behoeven.

De Commissie stelt dan ook voor een algemene bepaling in het te ontwerpen besluit op te nemen, luidend als volgt :

"Onverminderd het bepaalde in de artikelen.... tot en met.... (bijzondere bepalingen), mogen persoonsgegevens als bedoeld in artikel ... in een verwerking worden geregistreerd en bewaard voor zover :

- a. dit noodzakelijk is ter nakoming van een volkenrechtelijke of bij wet, decreet of ordonnantie opgelegde verplichting, dan wel noodzakelijk is tot het nastreven van doeleinden die krachtens een wet, decreet of ordonnantie zijn vastgesteld vóór de inwerkingtreding van artikel 6 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;
- b. dit noodzakelijk is met het oog op het nemen van een beslissing of het verrichten van een prestatie welke door de betrokkene is gevraagd of waarop hij aanspraak maakt;
- c. dit geschiedt met bijzondere schriftelijke toestemming van de betrokkene en noodzakelijk is voor het doel van de registratie en de bewaring."

De aldus voorgestelde bepaling neemt, buiten het hiervóór reeds genoemde lid i.v.m. het wetenschappelijk onderzoek en de statistiek, nog twee andere leden uit artikel 8 van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens niet op. Het eerste betreft het geval waar de verwerking van gevoelige gegevens noodzakelijk is met het oog op een gewichtig belang van de geregistreerde, tenzij deze hiertegen schriftelijk bezwaar heeft gemaakt (lid 1, d); deze bepaling is vooral van belang voor de verwerking van medische gegevens, welke in België echter onder een bijzondere regeling vallen (artikel 7 van de wet van 8 december 1992). Het tweede niet-overgenomen lid betreft het geval waar de verwerking van gevoelige gegevens noodzakelijk is met het oog op gewichtige belangen van de houder van het bestand en de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene daardoor niet onevenredig wordt geschaad (lid 1, f); de Commissie is van oordeel dat een dergelijke bepaling niet verenigbaar is met het vereiste van artikel 6, eerste lid, van de wet van 8 december 1992, dat immers inhoudt dat de vaststelling van de doeleinden voor de verwerking van gevoelige gegevens niet aan de houder van het bestand wordt overgelaten.

De Commissie acht het nuttig bij elk van de onderdelen van het artikel, zoals hiervóór geformuleerd, een korte toelichting te geven.

13. Lid a van het voorgestelde artikel betreft het nakomen van een wettelijke verplichting.

In zoverre die bepaling de verwerking van gevoelige gegevens toestaat voor doeleinden vastgesteld "bij wet", voegt zij in feite niets toe aan artikel 6, eerste lid, van de wet van 8 december 1992. De Commissie meent dat in het koninklijk besluit, te nemen met toepassing van artikel 6 van die wet, verder ook erkend moet worden dat gevoelige gegevens verwerkt kunnen worden wanneer zulks een noodzakelijk middel uitmaakt om een verplichting te vervullen, welke rechtstreeks voortvloeit uit een volkenrechtelijke handeling, een decreet of een ordonnantie. Wat de Gemeenschappen en de Gewesten betreft, wordt aldus een oplossing gegeven aan een bevoegdheidsprobleem dat ter zake rijst (rdpl. verslag Merckx-Van Goey, o.c., blz. 33).

In het tweede zinsdeel van lid a wordt gehandeld over de verwerking van gevoelige gegevens voor doeleinden bepaald krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie. In zoverre het gaat om doeleinden bepaald krachtens een federale wet, dient de Commissie vooraf advies uit te brengen (art. 6, tweede lid, wet 8 december 1992). Omwille van de rechtszekerheid acht de Commissie het wenselijk dat bepaald wordt dat de in het verleden krachtens de wet verleende afwijkingsmogelijkheden gehandhaafd blijven (zie supra, nr. 2). Meteen meent de Commissie dat het verantwoord is een zelfde houding aan te nemen ten aanzien van afwijkingsmogelijkheden die in het verleden krachtens een decreet of een ordonnantie verleend werden.

Voor de toekomst zullen de bepalingen van artikel 6, tweede lid, eventueel in samenhang met die van het vierde lid (zie supra, nr. 2), onverkort gelden : afwijkingen die niet uit de wet zelf voortvloeien zullen nog enkel verleend kunnen worden krachtens de (federale) wet (en dus niet krachtens een decreet of een ordonnantie), met voorafgaand advies van de Commissie.

Met toepassing van lid a zal het bijvoorbeeld mogelijk zijn voor sociale zekerheidsinstellingen en werkgevers om gegevens i.v.m. het lidmaatschap van een vakbond of ziekenfonds van sociaal verzekerden resp. werknemers te verwerken, of voor scholen om gegevens i.v.m. het door de ouders gekozen onderricht in godsdienst of levensbeschouwing te verwerken.

14. Lid b van het voorgestelde artikel betreft het nemen van een beslissing of het verrichten van een prestatie welke door de betrokkene zelf is gevraagd of waarop hij aanspraak maakt.

De machtiging om de gevoelige gegevens te mogen verwerken vloeit hier voort uit het feit dat die verwerking noodzakelijk is om tot een voor de betrokkene gunstig resultaat te kunnen komen.

Krachtens het voorgestelde lid b zal het bijvoorbeeld voor een werkgever mogelijk zijn om gegevens m.b.t. de religieuze of levensbeschouwelijke overtuiging van zijn werknemers te registreren, in zoverre deze gegevens nodig zijn voor het automatisch toekennen van een geschenk of een dag vrijaf n.a.v. een belangrijke religieuze of levensbeschouwelijke gebeurtenis in hun gezin. In dit verband herinnert de Commissie eraan dat in de Kamer van Volksvertegenwoordigers een amendement was ingediend, ertoe strekkend in een expliciete afwijkingsmogelijkheid te voorzien voor de verwerking van gevoelige gegevens "die verband houden met het personeel van ondernemingen" (amendement nr. 37 van Mevrouw Stengers e.a., Parl. St., Kamer, B.Z. 1991-92, nr. 413-2). Dit amendement werd ingetrokken, nadat door de Minister van Justitie verzekerd was dat de bestaande tekst van het latere artikel 6 reeds de nodige mogelijkheden opende (verslag Merckx - Van Goey, o.c., blz. 32-33). Lid b concretiseert die mogelijkheid.

15. Lid c van het voorgestelde artikel betreft de gevallen waarin de betrokkene zelf met de verwerking van hem betreffende gevoelige gegevens heeft ingestemd. Die toestemming dient schriftelijk te gebeuren.

Vanzelfsprekend kan de toestemming pas gegeven worden nadat de betrokkene behoorlijk is ingelicht over het doel van de verwerking en over de aard van de verwerkte gegevens. Zij moet in volle vrijheid gegeven worden, en betrekking hebben op de welbepaalde registratie van een welbepaald gegeven. Zij moet ook op elk ogenblik ingetrokken kunnen worden, zij het zonder retroactief effect. (Zie over dit alles artikel 2, g, van het gewijzigd voorstel van Europese richtlijn).

C. BIJZONDERE BEPALINGEN IN VERBAND MET DE AARD VAN DE VERWERKTE GEVOELIGE GEGEVENS

16. Een eerste reeks van gevoelige gegevens zijn die welke betrekking hebben op het ras en de etnische afstamming van de betrokkene.

Zoals uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 8 december 1992 blijkt, moet aan die begrippen een ruime interpretatie toegekend worden. Zo verwijst het begrip "etnie" niet enkel naar een antropologisch kenmerk, maar ook naar een cultureel criterium (verslag Vandenberghé, o.c., blz. 88).

Artikel 3 van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens laat de verwerking van persoonsgegevens i.v.m. het ras in twee gevallen zonder meer toe. De Commissie meent zich bij de omschrijving van die twee gevallen grotendeels te kunnen aansluiten, en suggereert die dan ook in een artikel van het te nemen besluit op te nemen.

Het eerste geval betreft de registratie van zulke gegevens met het oog op de identificatie van de betrokkene, doch enkel voor zover dit met het oog op dit doel onvermijdelijk is. In de nota van toelichting bij het Nederlandse besluit wordt als voorbeeld van zulke registratie gegeven het geval waarbij een werkgever een copie van de met foto's voorziene identiteitspasjes van zijn werknemers bewaart in een kaartenbak die systematisch toegankelijk is : "aangezien van de foto in de regel het ras van de werknemer kan worden afgeleid, is deze registratie ...slechts geoorloofd indien zij onvermijdelijk is met het oog op de identificatie van de betrokken persoon" (nota van toelichting bij het BGG, o.c., blz. 16).

Het tweede geval betreft de registratie van gegevens i.v.m. het ras (en de etnische afstamming) "met het doel personen van een bepaalde etnische of culturele minderheidsgroep een bevoorrechte positie toe te kennen teneinde feitelijke ongelijkheden op te heffen of te verminderen". Een registratie met dat doel is (slechts) geoorloofd, voor zover zij voor dat doel noodzakelijk is en de gegevens slechts betrekking hebben op het geboorteland van de betrokkene of van diens ouders of grootouders; de registratie is niet geoorloofd, indien de betrokkene daartegen schriftelijk bezwaar gemaakt heeft. Ook in België hoort het voeren van een actief beleid ter bevordering van de gelijkheid van kansen tot de opdrachten van de overheid (zie o.m. de taakomschrijving van het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding in artikel 2 van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van het Centrum). In de mate dat een voorkeursbeleid gepaard gaat én in zoverre het voeren van zulk beleid de registratie van persoonsgegevens noodzakelijk maakt, kan voor de registratie van gegevens i.v.m. ras en etnische afstamming in de voorgestelde bepaling een rechtsgrond gevonden worden. De Commissie acht het evenwel niet nodig de toelating te beperken tot gegevens i.v.m. het geboorteland van de betrokkene of van diens ascendenten; zij meent daarentegen wel dat het wenselijk is de toelating te doen vervallen als de betrokkene zelf bezwaar maakt.

17. Het volgende gevoelig gegeven heeft betrekking op het seksueel gedrag van de betrokkene. Het gaat hier om een van de meest intieme aspecten van het privé-leven (zie Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 22 oktober 1981, Dudgeon, Publ. Cour, reeks A, vol. 45, p. 21, § 52), zodat een bijzondere waakzaamheid aan de dag gelegd moet worden.

Artikel 5 van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens laat de registratie van gegevens betreffende iemands seksualiteit of intiem levensgedrag toe, voor zover de registratie gehouden wordt door of ten behoeve van (bepaalde) instellingen of voorzieningen voor gezondheidszorg of maatschappelijke dienstverlening, en voor zover deze gegevens de eigen patiënten of cliënten betreffen. De Commissie meent dat een gelijkaardige regeling in het te nemen besluit opgenomen zou moeten worden. Zij geeft in overweging de aldus gegeven toelating te beperken tot erkende ziekenhuizen en erkende diensten voor maatschappelijke dienstverlening, met als gevolg dat o.m. de zorgverlening in het "alternatieve circuit" onder toepassing van de algemene bepalingen van het besluit zou vallen (zie, in dezelfde zin, nota van toelichting bij het BGG, o.c., blz. 21).

Zeer belangrijk is de precisering dat de registratie slechts mag slaan op gegevens betreffende eigen patiënten of cliënten. Het houden van gegevens over het seksueel gedrag van derden, bijvoorbeeld door centra die slachtoffers van seksueel geweld bijstaan, kan slechts verantwoord zijn voor zover die gegevens beschouwd kunnen worden als gegevens die betrekking hebben op de eigen patiënten of cliënten. Dit betekent dat de informatie m.b.t. die derden het lot volgt van de gegevens m.b.t. de eigen patiënten of cliënten : indien die laatste gegevens uit de verwerking verdwijnen, moet ook de informatie m.b.t. de derden verdwijnen. Dit betekent verder ook dat de informatie omtrent de derden niet systematisch teruggevonden mag worden op basis van een toegangssleutel die op die derden betrekking heeft, maar enkel op basis van de sleutel m.b.t. de eigen patiënten of cliënten.

Ten slotte herinnert de Commissie eraan dat, in zoverre een gegeven m.b.t. het seksueel gedrag medisch relevant is, de verwerking ook dient te beantwoorden aan de vereisten van artikel 7 van de wet.

18. Het besluit dient ook regels te bevatten in verband met de verwerking van gegevens betreffende iemands overtuiging of activiteit op politiek gebied en betreffende het lidmaatschap van een vakbond of ziekenfonds.

Artikel 6, derde lid, van de wet van 8 december 1992 bepaalt uitdrukkelijk dat het voor feitelijke verenigingen of verenigingen met rechtspersoonlijkheid niet verboden is een bestand bij te houden van hun eigen leden. Op die bepaling kan o.m. door politieke partijen, vakbonden en ziekenfondsen beroep gedaan worden. De Commissie meent dat, naar het voorbeeld van artikel 31 van de Franse wet van 6 januari 1978 en artikel 4 van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens, deze toelating bij het te nemen besluit uitgebreid kan worden tot andere personen dan de enkele leden (rdpl. ook verslag Vandenberghe, o.c., blz. 85). De Commissie suggereert dan ook te bepalen dat politieke partijen gegevens mogen verwerken met betrekking tot personen die in regelmatig contact met die partij staan; onder die omschrijving, welke door de "Commission nationale de l'informatique et des libertés" is gegeven aan het begrip "correspondenten", in de zin van artikel 31 van de Franse wet, vallen niet de personen die een brief richten tot een partij, een tussenkomst vragen of een bijdrage voor een partijkas storten (CNIL, 6ème rapport d'activité (1985), blz. 152); gegevens met betrekking tot die personen mogen slechts verwerkt worden in zoverre een verantwoording gevonden kan worden in de algemene bepalingen van het te nemen besluit.

De Commissie meent verder dat ook toelating verleend kan worden om gegevens m.b.t. de overtuiging op politiek gebied en m.b.t. het lidmaatschap van een vakbond of ziekenfonds te verwerken met het oog op het verzorgen van de public relations van de houder van het bestand, d.w.z. voor het leggen en het onderhouden van betrekkingen met personen met een algemene bekendheid, teneinde een gunstig beeld van de organisatie van de houder te bekomen of te behouden. In zoverre de desbetreffende gegevens enkel verwijzen naar de functie of het ambt die de betrokkenen, na verkiezing of benoeming, uitoefenen (of uitgeoefend hebben), gaat het trouwens om onrechtstreeks gevoelige gegevens, die naar het oordeel van de Commissie buiten het toepassingsgebied van artikel 6 van de wet vallen. De hier bedoelde toelating zou echter beperkt moeten worden tot gegevens m.b.t. personen die een algemene bekendheid genieten; geval per geval zal uitgemaakt moeten worden of een persoon aan die kwalificatie beantwoordt. Het feit dat een persoon een openbare functie of een openbaar ambt uitoefent, is voor de Commissie een belangrijke aanwijzing in die richting.

In verband met de verwerking van persoonsgegevens met betrekking tot bestuursleden van een vakbond of een ziekenfonds rijst een bijzonder probleem. Zulke bestuursleden hebben bijvoorbeeld, als vertegenwoordiger van de organisatie waartoe zij behoren, zitting in de beheersorganen van sociale zekerheidsinstellingen. De Commissie meent dat de verwerking van de persoonsgegevens m.b.t. die personen toegestaan kan worden voor zover zij voldoet aan de hiervóór genoemde algemene bepalingen of voor zover het lidmaatschap van een bepaalde vakbond of een bepaald ziekenfonds blijkt uit algemeen gekende feiten, zoals bijvoorbeeld een benoemingsbesluit in het Belgisch Staatsblad. De Commissie merkt hierbij op dat het haar niet steeds pertinent lijkt de aanhorigheid tot een welbepaalde organisatie in een bestand op te nemen; waar mogelijk, dient het persoonsgegeven beperkt te zijn tot een aanduiding dat de betrokkene "een" vakbond of ziekenfonds vertegenwoordigt, zonder nadere precisering.

19. Verwant met de voorgaande soort gegevens zijn de gegevens in verband met de overtuiging of activiteit op levensbeschouwelijk of godsdienstig gebied.

Zoals voor de politieke partijen, voorziet artikel 6, derde lid, van de wet van 8 december 1992 voor verenigingen die op een levensbeschouwelijke of godsdienstige overtuiging steunen in de mogelijkheid om gegevens m.b.t. hun leden te registreren. De katholieke Kerk put uit die bepaling bijvoorbeeld het recht om parochiale registers i.v.m. haar leden bij te houden (verslag Merckx-Van Goey, o.c., blz. 33).

Artikel 1 van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens laat verder toe dat persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging geregistreerd mogen worden in een bestand, gehouden door of ten behoeve van instellingen op godsdienstige of levensbeschouwelijke grondslag, voor zover dit gelet op het doel van de instelling en voor de verwezenlijking van haar grondslag noodzakelijk is. In de nota van toelichting wordt daarbij verwezen naar instellingen op confessionele grondslag in de zorgensector, bejaardentehuizen, ziekenhuizen en onderwijsinstellingen (nota van toelichting bij het BGG, o.c., blz. 14). De Commissie meent dat een gelijkaardige bijzondere bepaling in het te nemen besluit opgenomen kan worden.

In dit verband wenst de Commissie op te merken dat voor het registreren van iemands ideologische of filosofische overtuiging met het oog op het begeven van een ambt of een functie in geen bijzondere bepaling voorzien kan worden. Er dient immers rekening te worden gehouden met de risico's die zulke registratie voor het privé-leven van de betrokkenen en de gelijke behandeling van de gegadigden met zich kan brengen. (Op de risico's verbonden aan de verdeling van functies over de onderscheiden strekkingen is onlangs nog gewezen door het Arbitragehof, in zijn arrest nr. 65/93 van 15 juli 1993). Zulke registratie dient dan ook beoordeeld te worden volgens de algemene bepalingen welke hiervóór voorgesteld werden.

Artikel 1 van het Nederlandse Besluit gevoelige gegevens laat de registratie van persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging nog toe, voor zover deze noodzakelijk is met het oog op de geestelijke verzorging van de betrokkene, onder voorbehoud van schriftelijk bezwaar van deze laatste. Die bepaling beoogt de geestelijke verzorging in of ten behoeve van het leger, gevangenis, ziekenhuizen of bejaardentehuizen (nota van toelichting bij het BGG, o.c., blz. 15). De Commissie beveelt aan een dergelijke bijzondere bepaling ook in het te nemen besluit op te nemen.

D. BIJZONDERE BEPALINGEN IN VERBAND MET DE DOELEINDEN WAARVOOR DE GEVOELIGE GEGEVENS VERWERKT KUNNEN WORDEN

20. De Commissie meent dat het wenselijk is een bijzondere bepaling op te nemen in verband met de verwerking van gevoelige gegevens, van welke aard ook, voor wetenschappelijk onderzoek, marktonderzoek of statistisch onderzoek.

De Commissie meent dat een zodanige verwerking toegelaten kan worden, voor zover zij voldoet aan bepaalde voorwaarden. Deze voorwaarden, die in het besluit opgenomen zouden kunnen worden, zijn de volgende : scheiding van de identificatiegegevens en de eigenlijke gegevens bestemd voor het onderzoek, waarbij de toegang tot de identificatiegegevens beperkt wordt tot nominatief genoemde personen met een verantwoordelijke functie in het onderzoek; behoorlijke en tijdige verwittiging van de te ondervragen personen over de aard en het doel van het onderzoek en over het vrijwillig karakter van hun medewerking. Vanzelfsprekend kunnen gevoelige gegevens slechts verwerkt worden voor zover ze noodzakelijk zijn in het kader van het onderzoek (zie artikel 5 van de wet van 8 december 1992); hieruit vloeit o.m. voort dat de identificatiegegevens niet langer dan strikt noodzakelijk bewaard mogen worden (zie nota van

toelichting bij het BGG, o.c., blz. 27). De Commissie vestigt er bovendien de aandacht op dat wanneer gevoelige gegevens gebruikt worden in het kader van een nieuw onderzoek, de finaliteit van de verwerking gewijzigd wordt, zodat er sprake is van een nieuwe verwerking, die apart bij de Commissie aangegeven moet worden (artikel 17 van de wet van 8 december 1992).

21. De Commissie meent dat eveneens in de toelating voorzien moet worden voor de verwerking van gevoelige gegevens door organisaties die de verdediging van de rechten van de mens op zich genomen hebben, zoals Amnesty International en de Liga voor Mensenrechten. Daarmee zou trouwens tegemoetgekomen worden aan een bekommernis die tot uitdrukking kwam tijdens de parlementaire behandeling van de wet van 8 december 1992 (verslag Vandenberghe, o.c., blz. 85).

Derhalve suggereert de Commissie om in het met toepassing van artikel 6 te nemen besluit een bepaling op te nemen naar luid waarvan gevoelige gegevens geregistreerd en bewaard mogen worden door of ten behoeve van feitelijke verenigingen of verenigingen met rechtspersoonlijkheid waarvan het doel hoofdzakelijk bestaat in de verdediging van de rechten van de mens, voor zover dit voor dat doel noodzakelijk is en de gegevens enkel voor dat doel worden verwerkt.

V. INWERKINGSTREDING EN GELDIGHEIDSDUUR VAN DE TE ONTWERPEN REGELING :

22. Krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit (nr. 1) van 28 februari 1993 treedt artikel 6 van de wet van 8 december 1992 in werking op 1 september 1993. Het te ontwerpen koninklijk besluit dient op dezelfde dag in werking te treden.

Indien zulks niet haalbaar zou blijken, zou wellicht overwogen kunnen worden om het genoemde artikel 2 van het koninklijk besluit (nr. 1) van 28 februari 1993 te wijzigen. Zulke wijziging is mogelijk zonder dat vooraf het advies van de Commissie vereist is, en zonder dat over het ontwerp van wijzigend besluit in de Ministerraad beraadslaagd moet zijn.

Opgemerkt moet worden dat de houders van een bestaand bestand zich, krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit (nr. 2) van 28 februari 1993, binnen de negen maanden na de inwerkingtreding van artikel 6 van de wet van 8 december 1992 naar de bepalingen daarvan zullen moeten schikken. De Commissie is van oordeel dat deze overgangsbepaling, gesteund op artikel 52 van de wet, impliceert dat gevoelige gegevens, die niet voldoen aan de vereisten gesteld bij artikel 6 van de wet of bij een koninklijk besluit genomen ter uitvoering van die bepaling, na afloop van de overgangstermijn uit de verwerking verwijderd moeten zijn.

23. De Commissie is zich ervan bewust dat het uitwerken van regels i.v.m. de verwerking van gevoelige gegevens, op een ogenblik dat de wet van 8 december 1992 nog niet ten volle in werking getreden is, aanleiding kan geven tot het creëren van rechtstoestanden die niet optimaal aangepast zijn aan de feitelijke problemen.

De Commissie is dan ook van oordeel dat de problematiek van de gevoelige gegevens gereëvalueerd moet worden in het licht van de na de inwerkingtreding van de wet opgedane ervaringen. Gelet op het ogenblik waarop de bestaande verwerkingen ten laatste bij de Commissie aangegeven moeten zijn, zou die reëvaluatie vóór het einde van 1995 kunnen plaatsvinden.

De Commissie meent dat het nuttig zou zijn de houders van een bestand op die reëvaluatie te attenderen, door daarvan melding te maken in het verslag aan de Koning.

De secretaris,

De voorzitter,

J. PAUL

P. THOMAS